

Během několika posledních sezón se na ostravskou operetu a muzikál již potřetí usmálo štěstí v podobě Ceny Thálie. Tentokrát je na slavnostním galavečeru, který se konal 25. března v Národním divadle v Praze, získala **Lenka Pavlovič**. Mladá operní a operetní sopranistka, rodačka z (jiho)Českých Velenic. Obdržela prestižní cenu za svůj výkon **v roli komorné Hortensie v operetě Richarda Heubergera Ples v opeře**. Lenka, jak ji všichni známe, je vždy usměvavá, profesionálně připravená a stále pozitivně naladěná a ohleduplná ke kolegům a inscenátorům. Jde si skromně, ale s respektem svojí cestou za štěstím na divadelních prknech. Za náš soubor jí k zisku Thálie gratulujeme a slibujeme vám, že se Lenka určitě v nějaké operetě znovu objeví.

Co říkáte tomu, že jste při svém prvním hostování v našem souboru hned získala Thálii?

Bylo to pro mne velké překvapení, nikdo myslím netušil, že se to celé takhle povede. Víím, že je těžké pro divadla, která jsou mimo centrum pozornosti, na sebe strhnout zájem. Ale Ostrava je veliké divadlo. O tom, že pravidelně získává nominace v opeře nebo v muzikálu, samozřejmě víím, ale přece, když jsem uslyšela svoje jméno, nevěřila jsem. Moje první myšlenka pak byla: „*Díky, bože!*“ Nicméně s tím, že Thálie za moje hostování doputuje až do Ostravy, tak s tím jsem tedy rozhodně nepočítala.

Ale ona ta Thálie vlastně ještě do Ostravy tak docela nedoputovala, že?

Máte pravdu, zatím nedoputovala. *Ples v opeře* se teď už nehraje, všichni čekají na rekonstrukci divadla, ale já věřím, že se ještě hrát někdy bude...

Anebo si s námi zahrajte v nějaké další operetě...

A Thálii pak přivezu a ukážu. To slibuji!

Letošní nominace na Cenu Thálie za operetu, muzikál a ostatní hudebně-dramatické žánry byly pro náš ostravský soubor operety/muzikálu více než příznivé. Hned tři důležité body, co se týká všech nominací, tentokrát prostřednictvím hostujících umělců. Jejich výkony považovala odborná komise za natolik zajímavé, že je zařadila do letošního mimořádně napínavého klání. V širší nominaci se umístila **Vendula Příhodová** za výkon v roli Máří Magdalény v inscenaci *Jesus Christ Superstar*. O Cenu Thálie pak přímo bojovali **Roman Tomeš**, jenž získal tzv. užší nominaci za výkon v roli Jidáše Iškariotského v inscenaci *Jesus Christ Superstar*, a **Lenka Pavlovič**, která letos klání nominovaných vyhrála a po dlouhých letech tak v Thálii zabodovala operetní inscenace.

Držitelka CENY THÁLIE 2016 v kategorii „opereta/muzikál – ženy“ Lenka Pavlovič Foto Pavel Průcha

Pohybujete se v opeře i v operetě, ale Thálii jste získala za operetu. Který obor vás baví víc?

No, to je tedy docela záladná otázka. Nechci to říct tak jednoznačně, ale když vezmu, co je větší zábava, kde se toho víc děje nebo s čím se dá víc pracovat při zkouškách, tak v tomhle ohledu je mi o něco bližší opereta. Člověk si s rolí na jevišti více hraje. Ale někdy se může stát, že narazíte na titul, kde je hudba trochu povrchnější, melodie není tak kvalitní jako třeba v nějaké opeře, kde je hudba na prvním místě. Ale na tom hodně stojí vlastně ony žánry. Přes to všechno jsem zatím měla víc štěstí v operetě a jsem za to ráda.

Jak na vaše vítězství reagovali vaši blízcí a kolegové?

Určitě fandil každý, koho znám. Ale přesto, když padlo moje jméno, byl to pro mě asi pěkný šok. Víím, že mi pak říkali: „*My jsme jenom koukali a byli jsme hrozně rádi, že jsi vyhrála.*“ Vlastně vůbec nevěděli, jak mají reagovat. Můj synovec během přenosu běhal po pokoji a když

mě vyhlásili, tak křičel: „*Moje teta je slavná a já jsem taky slavné.*“ Zrovna ho hlídal děda, tak to musela být docela legrace. Takže spousta lidí to prožívala určitě moc, včetně mojí maminky, které to asi docházelo postupně. Emoce to byly silné, to asi ano. Kolegové se ozývali a blahopřáli, paní režisérka Janka Ryšánek Schmiedtová mně hned psala a gratulovala, to bylo milé. Myslím, že byli rádi.

Měla jste možnost u nás v Ostravě vidět něco, co vás zaujalo?

Když jsme zkusili *Ples v opeře*, tak jsem měla možnost vidět *Sunset Boulevard*. Ten se mi moc líbil, jak to všechno bylo promyšlené, tedy myslím příběh, dialogy a samozřejmě i krásná hudba. A výkony se mi zdály hodně dobré. Moc takových představení se u nás nevidí, nebo aspoň já jsem se s něčím takovým nesetkala. Bylo to opravdu nezapomenutelné.

O operetě se říká, že je to mrtvý žánr, protože se nepišou nové tituly.

Kdybych byl autorem, poradila byste mi, o čem bych měl novou operetu napsat?

Jéje, takových nápadů by bylo. Zřejmě tím nejlepším, o čem se dá opereta i dnes psát, jsou vztahy. To, co najdete doma. Různé zápletky mezi manžely, jejich milenkami anebo třeba vztahy mezi manželkami a milenkami, to je asi podle mne ten nejhumornější, nikdy nevysychající zdroj nápadů. V žánru operety jsou to tedy určitě komické situace, které poskytují nepřeborné a hlavně nevyčerpatelné zdroje inspirací. A víte co? V něčem takovém bych si klidně zahrála. Ale určitě milenkou, protože to je vždycky o něco zábavnější a humornější – samozřejmě myslím na jevišti. ☺

Vy jste jako zpěvačka docela známá tím, že cestujete. Kde všude vás diváci mohou spatřit?

U nás v Česku vystupuji snad všude, kde stojí divadlo a má orchestr. Zpívám v Praze, v Plzni i v Liberci, v Českých Budějovicích i na Otáčivém hledišti Český Krumlov a samozřejmě také u vás; poblíž Ostravy mě mohou diváci vidět třeba také v Opavě.

A je nějaký rozdíl mezi diváky v různých místech?

To je určitě a jaký! V Praze je víc turistů, je to

Lenka Pavlovič přebírá CENU THÁLIE 2016 z rukou Jiřího Suchého Foto Pavel Průcha

znát na první pohled podle jejich reakcí. Třeba ve Stavovském divadle, kam se chodí na *Dona Giovanniho* nebo *Kouzelnou flétnu*, je cítit, že diváci chodí víc na atrakci, což je pro mě Mozart a jeho vztah k Praze. V Plzni je publikum vychová-

no tradičnějším způsobem, jejich láska k operetě vychází ze staré školy. U vás v Ostravě je přeci jen znát, že už chodí na různé styly, že znají muzikál i experimenty. Divák je zkrátka poučenější, myslím, že v Ostravě je velké publikum, které chodí na víc titulů a zná souvislosti. To si myslím a cítím. Vždycky je vyprodáno a diváci naše výkony odměňují dlouhým potleskem. To je moc hezké.

Thálie je ocenění kolegů z branže, ale je to také dost konkurenční prostředí. O čem je podle vás partnerství a kolegiální?

Nechci Ostravákům nějak podlézat, ale já to vlastně říkám všude, kam zajdu. V Ostravě jsem zažila jeden z nejlepších kolektivů, co jsem kdy poznala. Hned na mě dýchlo, že si lidé pomáhají. Když něco nešlo, tak všichni táhli za jeden provaz, a když byla dobrá nálada, tak se to všechno ještě navrstvilo. Další a další skici, které s našimi nápady přicházely, posouvaly celé představení výš a výš. Na jevišti fungujeme jako jeden tým, slyšíme na sebe. Něco podobného se mi stalo třeba kdysi v Rakousku, tam to ale byl soubor na jednu jedinou inscenaci, což je něco úplně jiného. To, jak tady u vás v divadle kolegové drží spolu, jak pracují na zkouškách, jak tvoří a jak přichází s nápady, je fantastické a ráda se sem k vám vracím. (pf)

INZERCE

IMPERIAL HOTEL
OSTRAVA

NEDĚLNÍ RODINNÝ BRUNCH

**RESTAURACE
LA BRASSERIE**

KAŽDOU NEDĚLI 11:30–14:00 HOD.

Neomezená konzumace polévek, předkrmů, teplých a studených pokrmů, salátů a dezertů.

Cena na osobu (bez nápojů) 379 Kč,
děti do 6 let ZDARMA, děti 7–10 let 99 Kč,
děti 11–15 let 169 Kč

DĚTSKÝ KOUTEK / WI-FI / PARKOVÁNÍ ZDARMA

Tyršova 6, 702 00 Ostrava 2
Tel.: +420 599 099 727
E-mail: gastro.iho@cpihotels.com
www.imperialhotelostrava.com